

Strandsatt på en öde ö

-Hej jag heter Cornelia och jag är nio år och normallång. Jag har en blandning av ljust och mörkt hår och blå ögon. Jag älskar gymnastik!!!! Det gör min bästa vän också. Hon heter Dina och har svart hår och bruna ögon och är också nio år. Vi ska till Italien och tävla i USM.Plötsligt hör de ett meddelande i högtalarna och det är piloten som säger att motorerna har lagt av och att vi måste nödlanda. Dina och jag blir stela av skräck. Dina tänker på vad hon ska säga till mamma och pappa.

Jag vaknar upp och känner att jag har fruktansvärt ont i huvudet och ser Dina ligga en bit ifrån mig. Jag reser mig för att gå fram till Dina och jag säger försiktigt till henne:

-Dina vakna! Men hon vaknar inte så jag säger det igen men med lite mer kraft.

-Dina vakna! Då flyger hon upp som en raket.

-Hjälp! ropar hon. Vad är det som händer?!

-Du har troligen svimmat, svarar jag.

Då kom jag att tänka på att vi inte är på semester utan strandsatta på en öde ö. Jag får panik, vi måste ju till Italien.

-Kom! Det är dags att utforska, säger jag till Dina. Kolla, en överlevnadsbok.

-Ja precis vad vi behöver, säger Dina.

Det står att man kan bygga en slags SOS-varnare så att om någon åker förbi med båt så ser dem SOS-varnaren så att vi blir räddade!

-Vad smart! säger Dina.

-Ja, det är det, säger jag. Här står det att man behöver pinnar och barr. Kom så går vi!

-OK, säger Dina.

-Kolla här finns massa pinnar och barr, säger jag.

- Ja det gör det, säger Dina.

-Hjälp! ropar jag.

- Vad är det? säger Dina.

-Ser du inte att det är massor av människor med svärd, säger jag.

- Hjälp! säger Dina.

-Spring!!!! säger jag.

-Ok, säger Dina.

-Jag tror vi kom undan dom, säger jag.

- Ja det tror jag med, säger Dina.

-Kom vi måste börja bygga, säger jag.

Efter några timmar så blev vi klara. Nu får vi bara hoppas att nån båt ser oss och räddar oss. Nu måste vi nog gå och lägga oss.

Titta där är en båt! ropade jag. Ja! vi blir räddade. Kom! Vinka ! Vi måste till Italien! Hallå! Hjälp! Rädda oss!

Kolla ,båten åker hit . Ja, vi blir räddade!

-Hej jag heter Klara, säger båtägaren . Vad heter ni och vad gör ni här?

-Jag heter Cornelia, säger jag.

-Jag heter Dina, svarar Dina.

- Vi skulle till Italien och tävla i USM när motorerna gick sönder, så vi undrar om du skulle vilja skjutsa oss till tävlingen, säger jag.

-Hmmm, ok, säger Klara.

- Tack snälla, säger jag.

-Vi åker nu, säger klara.

När vi efter den långa resan äntligen är framme kan vi till slut tävla. Vi kom etta och fick guld. Sen åkte vi hem med Klara.. När vi kom hem blev det en stor fest för att vi klarade oss på ön, och för att vi kom etta och fick guld. Det visade sig att Klara bodde granne med oss, så vi såg henne väldigt ofta. PS: Hon är jättesnäll!!!

Författare: Cornelia Svenarud

